

които купува ниви, лозя, кжщи. Обаче, за да обработва тѣзи ниви и лозя, то има нужда отъ работници. Тази е причината, задето духовнитѣ хора обръщатъ погледа си навънъ. Да се обърне даденъ човѣкъ, или дадено общество къмъ Бога, това значи да насочи погледа си къмъ периферията, т. е. да се разшири. Обаче, въ това не се заключава реалността на живота. Значи, докато носятъ човѣка на ржце, той е доволенъ. Тогава той се намира на физическия свѣтъ. Щомъ го оставатъ на земята, той започва да страда, да скърби, защото му отнематъ удобствата. Духовниятъ свѣтъ пѣкъ е този, който човѣкъ не вижда. Божествениятъ свѣтъ се заключава въ реалността, която прониква навсѣкжде. Ако имате приятелъ отъ Божествения свѣтъ, той може да бжде невидимъ, но съзнанието му всѣкога ви придружава, всѣкога върви съ васъ. При това положение човѣкъ всѣкога е спокоенъ, за нищо не се тревожи. Той не се страхува, че може да изгуби онова, което обича. Щомъ обича нѣщо, то не се губи, независимо това, дали го вижда, или не.

Следователно, физическиятъ, духовниятъ и Божествениятъ свѣтъ съществуватъ едновременно. Тѣ сж три нераздѣлни свѣта, които ние сами сме отдѣлили единъ отъ другъ. За да влѣземъ въ реалността на живота, ние трѣбва да ги съединимъ въ съзнанието си и никога да не ги отдѣляме единъ отъ другъ. Физическиятъ свѣтъ е пълно отражение на Божествения, а духовниятъ е посрѣдникъ между двата свѣта. Сжществата отъ духовния свѣтъ сж служители на онзи свѣтъ, който се намира между Божествения и физическия. Тѣ сж съединителна връзка между тия два свѣта. Който разбира това, той нѣма да се сили да стане духовенъ, защото духовността е вътрешенъ процесъ. Безъ да се стреми къмъ духовность, човѣкъ може да бжде духовенъ. Духовното начало у човѣка е свършено независимо, както отъ физическото, така и отъ Божественото, между които расте и се развива. Запримѣръ, може ли човѣкъ да стане ангелъ? По служене, по работа той може да бжде ангелъ, но не и по сжщество, по форма. Човѣкъ не може да приеме ангелска форма. — Защо? — Защото ангелътъ не върви по птя на човѣка. Ангелътъ, запримѣръ, не знае, какво нѣщо е грѣхъ, а човѣкъ знае. Съзнанието на ангела е абсолютно чисто.